

Синя

Нейде в бездънния син океан синя медуза
 шие юрган и го бродира с морски звезди,
 та като звездно небе да блести. После пощипва
 по сините бузки своите палави сини медузки
 и ги приспива с две раковини, дето припяват
 приказки сини ...

Люшкат безкрайните сини вълни сто водорасли
 със сини ресни, а океанът скришом гребе
 синьо от синьото звездно небе,
 за да осъмне – син великан,
 по-син дори от мастило в буркан!

16

Лилява

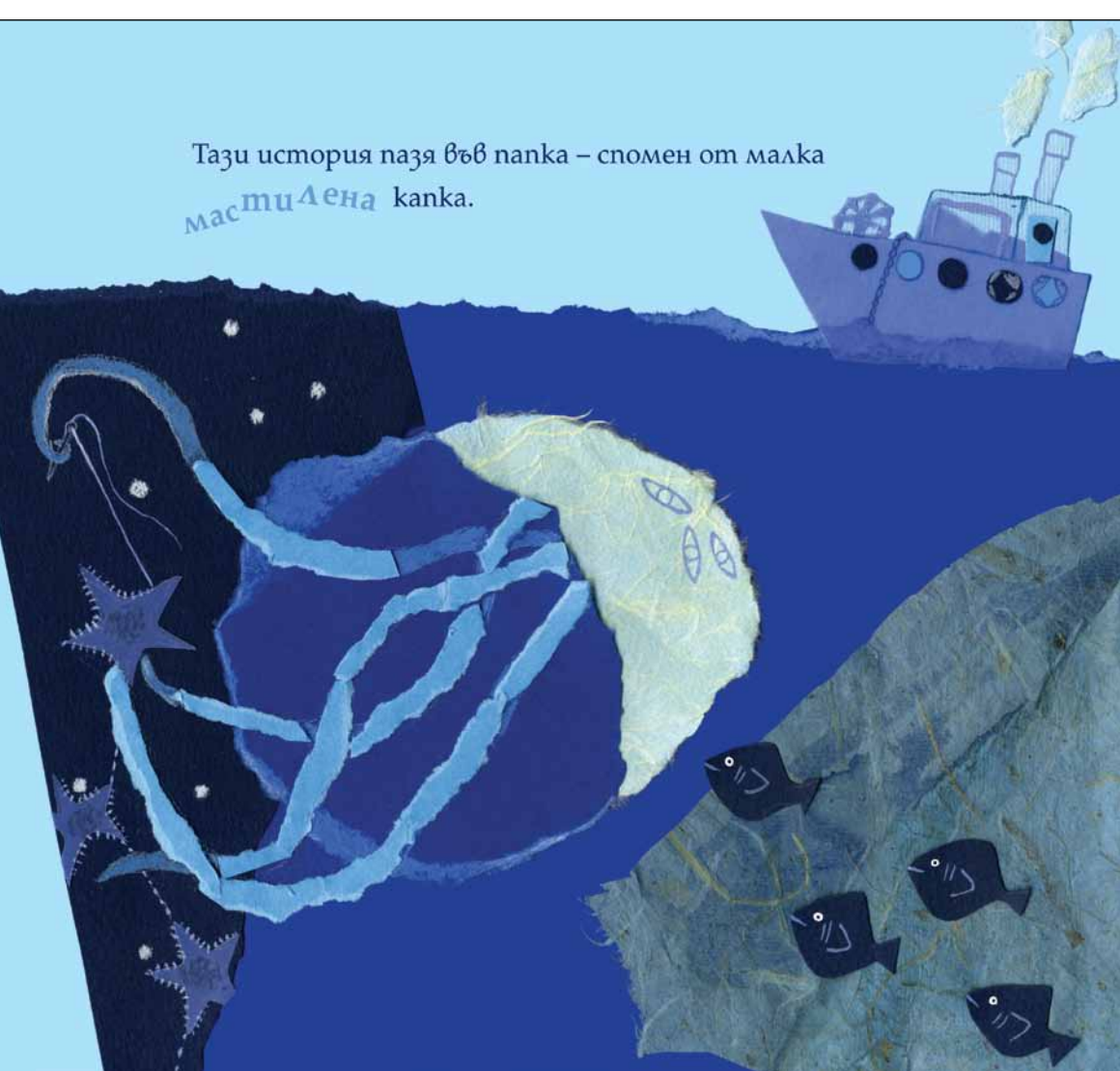
Маранята оцветява сенките ни във лилаво .
 Лавандулова поляна пени аромат в лила ...
 Люлякът пък – със разцъфнал, над главите полюлява
 приказната си, прохладна кринолинена пола. И ухае,
 и нехае за лилавите вихрушки и за облаците,
 тъмни от лилав забързан гъжд...
 И си прави пак оглушки за лилавите градушки,
 дето всекиго събличат със замах и отведнъж.

Сенките ни се разтапят – здрачът ласкав ги
 прегръща и след миг ще бъдат люляк, лавандула,
 със лилав ...

22

Пъстри приказалки
 Текст – Мая Дългъчева,
 илюстрации – Капка Кънева.

Тази история пазя във папка – спомен от малка
мас **ти**лена kanka.

Тайна е дали отиват, или всъщност се забръщат –
най- **Лила**вите пътеки
имат криволичещ нрав.

